

Spm. nr. S 2630

Til justitsministeren (10/5 2000) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren besvare det stillede spørgsmål nr. S 2349 fremfor at henvise til ministeriets generelle behandling af de såkaldte stasi-sager?«

Svar (26/5 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg må henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 2349 fra samme spørger.

I denne besvarelse henviste jeg til behandlingen af forespørgsel nr. F 53, hvor jeg omtalte mit indlæg i Jyllands Posten den 14. januar 1999.

Jeg oplyste bl.a. i dette indlæg, at Politiets Efterretningstjeneste siden 1992 havde forsøgt at få adgang til oplysninger i Stasi-arkiverne i Berlin.

Efterretningstjenestens bestræbelser havde været udfoldet ved telefoniske, skriftlige og personlige henvendelser.

Jeg oplyste endvidere, at Politiets Efterretningstjeneste imidlertid på anden måde havde modtaget oplysninger om personer, som eventuelt kunne have haft forbindelse til den østtyske efterretningstjeneste.

Efterretningstjenestens vurdering var, at oplysningerne generelt set var af en sådan karakter, at der ikke var grundlag for politimæssig efterforskning, men at det dog kunne være forsvarligt at rette henvendelse til en eller to personer.

Efterretningstjenestens efterfølgende henvendelse til disse personer bekræftede vurderingen af, at der ikke i materialet var tilstrækkeligt grundlag for at gå videre med sagerne.

Jeg kan oplyse, at en person med dæknavnet Lenz var omtalt i det pågældende materiale.

Under Folketingets behandling den 21. maj 1999 af den nævnte forespørgsel samt senere i Justitsministeriets besvarelse af 19. november 1999 af spørgsmål nr. 21 fra Folketingets Retsudvalg er der redegjort for, at Justitsministeriet og politiet i starten af 1999 blev orienteret om, at det nu var lykkedes de tyske myndigheder at bryde koden på centrale - og hidtil utilgængelige - dele af Stasi-arkiverne.

Dermed blev efterforskningsmulighederne væsentligt forbedret, og som bekendt blev be-

stræbelserne på at få adgang til oplysninger i arkiverne på den baggrund intensiveret.

Jeg kan også herom henvise til min besvarelse af det nævnte spørgsmål nr. 21 fra Folketingets Retsudvalg, hvoraf det bl.a. fremgår, at der efter drøftelser med tyske myndigheder blev fremsendt retsanmodninger inden for rammerne af de regler, der gælder for retshjælp i straffesager.

Det er som konsekvens af svar på disse retsanmodninger, at der blev rejst sigtelse og skete varetægtsfængsling i den såkaldte Lenz-sag.

Spm. nr. S 2725

Til justitsministeren (17/5 2000) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvad er baggrunden for, at ministeren i sit brev af 9. maj 2000 til de tyske myndigheder om efterforskning af krigsforbrydere ikke udbeder sig oplysninger om Jørgen Valdemar Bitsch?«

Svar (31/5 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har ved skrivelse af 9. maj 2000 anmodet de tyske myndigheder om bistand i forbindelse med Rigsadvokatens undersøgelse af sagerne mod de personer, der er nævnt på den liste, som Danmark den 26. februar 1965 fremsendte til den tyske ambassade i Danmark med henblik på eftersøgning af de pågældende. Formålet med Rigsadvokatens undersøgelser er at søge klarlagt, om de pågældende personer fortsat er i live, om der fortsat må antages at være grundlag for mistanke, og om der på den baggrund kan være anledning til at eftersøge de pågældende.

Den person, der henvises til i spørgsmålet, er nævnt i det udkast til talepapir, der dannede grundlag for besvarelsen af samrådsspørgsmål AJ-AO den 8. april 1999, og som blev oversendt til Folketinget Retsudvalg den 9. april 1999 (alm.del - bilag 684). Det fremgår af talepapiret, at der den 4. juni 1971 her i landet er afsagt dødsformodningsdom, hvorefter Jørgen Valdemar Bitsch betragtes som død den 31. maj 1955.

Justitsministeriet har på denne baggrund ikke fundet grundlag for til brug for Rigsadvokatens